Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 235 (1735) ♦ Четвер, 11 грудня 1997 року ♦ Ціна договірна

Не можна одним законом перекреслити всі інші закони

З виступу Голови Верховної Ради Олександра Мороза на пленарному засіданні 4 грудня 1997 року

Ми розглядаємо надзвичайно важливий, головний на нинішньому етапі законотворчої роботи документ — проект закону про державний бюджет наступного року. Аналіз дискусії, проведеної під час обговорення, свідчить про те, що депутати Верховної Ради предметно володіють цим питанням, їхні зауваження змістовні, конкретні, точні.

Водночас багато виступаючих звернули увагу на те, що, незважаючи на позитивні сторони нинішнього проекту бюджету, в ньому ще багато відхилень від вимог закону про бюджетну систему і бюджетної резолюції. Поданий урядом проект закону, крім вирішення суто бюджетних питань: визначення сум доходів і видатків та їх спрямування, — на порушення чинного законодавства передбачає створення власного законодавчого поля, відмінного від чинного законодавчого поля України. У цьому полі в рамках закону про державний бюджет терміном на один рік передбачено особливим чином врегулювати ряд важливих питань.

(Закінчення на 2-й стор.).

Трагедію легше відвернути, ніж потім шукати її причини

67 людських життів забрала катастрофа літака Ан-124 «Руслан» в Іркутську. Цю цифру назвав на прес-конференції міністр з надзвичайних ситуацій Росії, заступник голови урядової комісії із з'ясування причин і ліквідації наслідків авіакатастрофи Сергій Шойгу, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Міністр уточнив, що «цілком упізнано 49 залишків тіл, а те, що залишилося як фрагменти, упізнанню не підлягає». Тих, хто пропав безвісти, вважають, 17 осіб.

(Закінчення на 5-й стор.).

Кримчани відкинули сепаратизм.

Парламентська хроніка

Ранкове й денне засідання 10 грудня

Питання про Конституцію Автономної Республіки Крим, як і слід було очікувати, нагріло атмосферу в залі не згірш від кримського літнього сонця. Хоча, здається, все зрозуміло: Конституція України передбачає, що норми законів, які вступили в суперечність з Основним Законом, не чинні. Як відомо, деякі положення кримської Конституції суперечать Конституції України (закон Верховної Ради України про затвердження Конституції автономії було прийнято раніше, ніж Основний Закон України).

(Закінчення на 3-й стор.).

Але "діалектичного розвитку" не сприйняли

Посол за традиції

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом Королівства Нідерландів в Україні Онно Хаттінг Ван'т Сантом. «Я дуже радий, що ви будете представляти країну, з якою у нас зразкові відносини», — сказав О. Мороз.

Керівник українського парламенту і нідерландський дипломат висловили задоволення зміцненням і розширенням двосторонніх відносин на державному рівні. «Моє перше завдання — розвивати контакти у сфері агропромислового комплексу та охорони довкілля», —зазначив Онно Хаттінг Ван'т Сант.

Посол цікавився також взаємовідносинами законодавчої та виконавчої влади в Україні. «Немає достатнього зв'язку між парламентом та урядом, — відповів Голова Верховної Ради. — Це стосується права парламенту формувати уряд, а отже, й відповідати за результати діяльності виконавчої влади».

Медицина тут безсила. У лікарні чергує МВС

Наша газета вже повідомляла про вибух у реанімаційному відділенні сімферопольської лікарні ім. Семашка.

За словами начальника кримської міліції Геннадія Москаля, цей злочин перейшов межу кримінальних розборок. На його думку, цей вибух — друга спроба замаху на одного з пацієнтів реанімаційного відділення, засновника ялтинської фірми «Інтеграл» Олександра Леснікова. Він не постраждав, як і після першого замаху, коли злочинці підкинули вибуховий пристрій на балкон його будинку. Знаючи про це, правоохоронці мали б бути напоготові. Нині спецпідрозділ «Беркут» цілодобово охороняє лікарню, але життя 24-річній медсестрі це вже не поверне. Як і здоров'я чотирьом пораненим.

P.S.

○ Команду на вимкнення двигунів літака Ан-124 «Руслан», що впав на житлові квартали Іркутська, дав бортовий комп'ютер.

○ Президент направив до Конституційного суду подання про невідповідність Конституції України Закону про призупинення спаду сільгоспвиробництва.

Спробуй і виграй!

«Голос України» знову проводить для своїх передплатників лотерею. Розігруватимуться найрізноманітніші товари. І все це завдяки нашим спонсорам:

65. ВАТ «Запорізький алюмінієвий комбінат» (голова правління Іван Бастрига) — товари народного вжитку.

66. ЗАТ «Запорізький енергомеханічний завод» (голова правління Михайло Ткаліч) — жіночі та чоловічі плащі.

67. Бердянському ВАТ «Південшляхмаш» (голова правління Микола Антонов) — товари народного вжитку.

68. Запорізькій приватній фірмі «Родник-ЮТ» (директор Юрій Тесля) — п'ять комплектів вузлів квартирного обліку води (холодної та гарячої).

Любі друзі! Ви можете стати учасниками розіграшу нашої лотереї, якщо передплатите «ГУ», або «Голос України —Тиждень», або комплект видань «Газета «ГУ» — газета «Голос України — Тиждень» на 1998 рік. Надсилайте до редакції листи з позначкою «Лотерея «ГУ»-98», де вкажіть прізвище, ім'я та по батькові, а також копію передплатної квитанції. Розіграш — наприкінці січня 1998 року.

Друзі! Стежте за газетою. Щономера у нас збільшуватиметься асортимент товарів для розіграшу лотереї. Спробуйте і виграйте!

Передплата-98

Підмога від газети

Шановна редакціє!

Хочемо висловити щиру подяку за доставку мішка борошна, який ми виграли в лотереї «ГУ»-97». Бажаємо всім міцного здоров'я і великих успіхів у вашій благородній справі.

Сім'я пенсіонерів КУЗЮК.

Христинівка Черкаської області.

Вибори-98

Рух по підписи ішов навпростець

А найкоротша дорога, за переконанням партії, пролягала «від сердець до сердець». Унаслідок такого маршруту Рух здав днями до Центральної виборчої комісії 415 тисяч підписів, зібраних на підтримку свого виборчого списку. 22 області, Київ та автономний півострів дали партії більш як по десять тисяч підписів. Найбільше прихильників Рух знайшов на Львівщині — 52 тисячі підписів, у столиці — 38 тисяч та в Рівненській області — 32 тисячі. Майже сто тисяч підписів ще перевіряються у виборчому штабі Руху. 7 відсотків з них тут уже заблокували через виявлені помилки під час заповнення підписних листів.

Рух продовжує збирати підписи, себто вперто крокувати навпростець — від сердець до сердець.

Л. К.

Об'єднані соціал-демократи роз'єднуються...

«Голова партії виявився інтриганом у купці функціонерів, які хочуть потрапити в парламент... Ми для цих функціонерів — лише інструмент для збирання підписів,» — заявив на прес-конференції в УНІАНі голова Донецької обласної організації соціал-демократичної партії України (об'єднаної) Юрій Пивоваров, він же — лідер профспілки «Солідарність», голова Центральної ради Національної конфедерації профспілок України.

Йшлося про кризову ситуацію у лавах об'єднаних есдеків, розбіжності в поглядах партлідерів, невдоволення методами керівництва голови українських соціал- демократів Василя Онопенка. На думку Ю. Пивоварова, суперечності в партії вигідні нинішній адміністрації Президента.

Окрема тема розмови з журналістами — місце в партійному виборчому списку екс-президента України Леоніда Кравчука. Ю. Пивоваров розповів, що на найближчій партконференції керівник соціал-демократів збирається поставити питання про виключення Л. Кравчука зі списку (в якому, до речі, екс-президент займає першу позицію).

Водночас лідер донецьких об'єднаних есдеків вважає, що імідж Л. Кравчука не сприяє формуванню позитивного образу партії, а тому пропонує екс-президентові добровільно покинути виборчий список партії.

Коментуючи слова Юрія Пивоварова, екс-президент України заявив, що не збирається з'ясовувати стосунки з головою партії. У розмові з журналістами Леонід Кравчук зазначив, що правління партії не визнало повноважень Юрія Пивоварова як лідера донецьких есдеків. Окрім того, експрезидент звернув увагу на те, що всі акції, спрямовані проти нього, розпочиналися в Донецькому краї. І, зокрема, пригадав весняно-літній страйк шахтарів 1993 року.

Леонід Кравчук підкреслив, що свою діяльність у СДПУ(о) він цілком узгоджує з екс-прем'єром Євгеном Марчуком. Він також зазначив, що всі крапки над «і» розставить з'їзд партії, що відбудеться 14 грудня.

Ніла ІВАНЕНКО,
Володимир ОЛЕКСАНДРОВИЧ.

Не можна одним законом перекреслити всі інші закони

(Початок на 1-й стор.).

Я назву ці питання, аби нагадати, що не можна одним законом про бюджет перекреслити всі інші закони, які з ним пов'язані. Йдеться про:

— встановлення обсягу випуску облігацій внутрішньої державної позики і сум, які мають бути спрямовані на виплату доходів за облігаціями 97-98 років. Це не є нормою бюджету. Це — норма окремого закону;

— встановлення розміру рентної плати нафтогазодобувним підприємствам і пільги деяким з них (стаття 13 проекту закону про бюджет);

— визначення порядку використання коштів Фонду розвитку паливно-енергетичного комплексу (стаття 14);

— встановлення ставок державного мита за нотаріальні дії (стаття 15);

— визначення порядку надходження плати за землю. Саме порядку надходження, а не розмірів (стаття 17);

— визначення порядку здійснення авансових платежів Національним банком України (стаття 18);

— визначення порядку використання валютних коштів Міністерством закордонних справ (стаття 20);

— встановлення порядку фінансування дипломатичних представництв і консульських установ України за кордоном (стаття 21);

— встановлення особливого порядку повернення бюджетних позичок (стаття 22);

— визначення особливого порядку фінансування витрат, пов'язаних з ліквідацією наслідків Чорнобильської катастрофи (стаття 23);

— внесення змін і доповнень до Закону «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» (стаття 24);

— рекомендації місцевим органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування щодо спрямування коштів, одержаних від перевищення доходів відповідних місцевих бюджетів (стаття 25);

— встановлення особливого порядку повернення раніше наданих із державного бюджету позичок, які виникли внаслідок здійснення платежів з державного бюджету за гарантіями, виданими Кабінетом міністрів України (26 стаття);

— визначення порядку здійснення відрахувань та зборів на будівництво, реконструкцію, ремонт та утримання автомобільних доріг (стаття 27);

Наявність згаданих статей є прямим порушенням

пункту 4 постанови Верховної Ради від 3 липня 1997 року «Про основні напрями бюджетної політики на 1998 рік», тобто бюджетної резолюції, де сказано, що проект державного бюджету на наступний рік має бути сформований виключно на основі чинного законодавства.

Який вихід можна знайти в цій ситуації? Пропонується розглянути два варіанти. Перший —згадані статті, себто 2, 3, 13, 14, 15, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, вилучити з тексту. Поставлені в них питання врегулювати окремими законопроектами, які терміново має подати Кабінет міністрів України.

Другий варіант. Можна врегулювати питання окремим законом, який прийняти разом із законом про державний бюджет. Бюджет має бути чітким, і в його виконавців не повинно бути варіантів щодо того, яким чином і куди спрямовувати кошти, бо це веде до безгосподарності і колосальних зловживань (про що ми вже маємо достатню інформацію з доповіді Валентина Симоненка, голови Рахункової палати).

Проект бюджету не подано, як це визначено правилами оформлення проекту закону про державний бюджет, разом із зведенням балансом фінансових ресурсів України на 1998 рік, що не дає можливості оцінити рівень консолідованості державного бюджету з іншими фінансовими ресурсами держави, і особливо з ресурсами, отриманими шляхом зовнішніх і внутрішніх позик, та ресурсами позабюджетних фондів.

Причому Кабінет міністрів України минулого року прийняв постанову про порядок розроблення зведеного балансу фінансових ресурсів, яку треба виконувати. Я вважаю, що ми маємо право вимагати від уряду негайно подати до Верховної Ради зведений баланс фінансових ресурсів на 1998 рік.

Зміст бюджету загалом простий. На основі законів і змін до них, прийнятих Верховною Радою на пропозицію Кабінету міністрів, маємо доходну частину бюджету приблизно 20,6 мільярда гривень і витратну частину —25 мільярдів гривень. Дефіцит становить 4,4 мільярда гривень.

Як перекрити цей дефіцит? Це ключове питання бюджету. Є два головні джерела: зовнішні і внутрішні позики. Погляньмо, що пропонує Кабінет міністрів.

У статті третій без посилання на те, куди конкретно будуть використані кошти, передбачено встановити граничний розмір державних зовнішніх позик у 1998 році в сумі 3 млрд. 986 млн. американських доларів, тобто 7 млрд. 757 млн. гривень.

Якщо за рахунок цих грошей планується покриття дефіциту бюджету, то чому треба позичати так багато, брати на себе такий борг? Де визначені законом розрахунки? Переконаний, що це суттєві й принципові зауваження, на які повинен дати відповідь Кабінет міністрів, подаючи до Верховної Ради документ такої ваги.

І навіщо тоді робити операції з цінними паперами і вносити відповідну статтю у закон про державний бюджет? Треба чітко записати, що за рахунок зовнішніх запозичень погашуємо одну частину дефіциту бюджету, за рахунок внутрішніх позик — іншу. І точно встановити суми позик, достатніх для покриття дефіциту.

Виходячи з цього, перш ніж приймати статтю 2, в якій передбачено операції з облігаціями на суму майже 11 млрд. гривень, слід дати відповідь на питання: чому в законі про державний бюджет має встановлюватись обсяг випуску облігацій внутрішньої державної позики, коли це норма іншого закону?

Чому в першому варіанті проекту державного бюджету на 1998 рік було передбачено випустити цінних паперів на суму 12,4 млрд., а в нинішньому — 10,8? Де розрахунки, обгрунтування? Може, їх взагалі треба менше випускати, враховуючи складну ситуацію в світі на ринку цінних паперів? Зрозуміло, що чим більше випускаємо, тим більше ризикуємо, адже тими цінними паперами закладається майно держави.

Такі запитання є доречними, оскільки йдеться про значну суму, зіставну з усіма доходами держбюджету: пропоновані урядом сумарні обсяги внутрішніх і зовнішніх позик — 17,9 млрд. гривень, обсяги доходів держбюджету — 20 млрд. гривень. Тут повинна бути абсолютна ясність.

Ще раз повторю, треба однозначно визначити джерела і обсяги фінансування дефіциту державного бюджету. А питання, пов'язані з граничним рівнем внутрішнього державного боргу, граничним рівнем зовнішніх позик, обсягом випуску облігацій внутрішньої державної позики врегулювати відповідними законами. Кабінет міністрів має терміново підготувати ці законопроекти і внести їх на розгляд Верховної Ради України.

Аналіз доходної і витратної частин проекту державного бюджету на 1998 рік і пропозиції до відповідних статей проекту закону про державний бюджет на 1998 рік подавалися депутатам окремо. Є аналіз Рахункової палати. Видатки, не віднесені до основних груп, — це резерв Кабінету міністрів і дотації регіонам —становлять практично 15 відсотків витратної частини державного бюджету і є найбільшими його видатками. Так не повинно бути, видатки слід розшифрувати.

На нинішній рік, наприклад, ми записали 200 мільйонів коштів на повернення втрачених заощаджень, а це виходить лише 48 гривень на одного вкладника, якому понад 80 років (повна наруга над цими людьми). То, можливо, з цих 15 відсотків видатків на регіони, що становить близько 3 мільярдів гривень, узяти 1 млрд. на погашення заощаджень, врегулювавши все це законодавчо?

У розрахунках до проекту державного бюджету представлено «Розрахунок коштів, призначених на формування статутного фонду поштово-пенсійного банку в 1998 році», де передбачено спрямувати на ці цілі 80 мільйонів гривень. Тут, очевидно, потрібен коментар уряду щодо самого банку і доцільності саме такого використання коштів.

Нарешті, хочу сказати з приводу реплік, які звучали у виступах багатьох депутатів. Звичайно, треба робит серйозну корекцію економічної політики. Бо ми знову маємо документ, який супроводжує, а не зупиняє розвал економіки держави.

Підсумовуючи свій виступ, хочу сказати: за всіх недоліків бюджету, які треба обов'язково врахувати, ми повинні підтримати цей документ. І дати можливість Комітету з питань бюджету разом з урядом попрацювати над статтями, конкретно доповнивши доходну частину. Резерви для цього є. Отже, збільшиться, відповідно, і видаткова частина бюджету, а це дасть змогу краще задовольнити потреби держави, громадян України.

У номер

Читання з прав людини

В Українському центрі прав людини Української Правничої Фундації відбуваються V Всеукраїнські читання з прав людини.

Читання присвячені проблемі судового захисту прав людини.

Судді Верховного суду, судів усіх рівнів з різних регіонів України, адвокати та інші правозахисники, представники Верховної Ради обмінюються думками щодо захисту прав людини у цивільному та кримінальному судочинстві, ролі адвокатів під час розгляду справ щодо порушень прав людини, ролі Конституційного суду у сфері захисту прав людини.

У читаннях бере участь експерт Ради Європи п. Фредерік Десонетт. Буде приділено значну увагу діяльності Європейського суду з прав людини, юрисдикцію якого визнала Україна.

Конституційний суд: чи можуть жителі Криму створювати свої партії?

9 грудня Конституційний суд розпочав розгляд справи за конституційним поданням Президента про відповідність Конституції України Закону Автономної Республіки Крим від 22 квітня 1993 року «Про об'єднання громадян».

У поданні Президента, зокрема, йдеться про те, що частину норм Закону Автономної Республіки Крим «Про об'єднання громадян» у зв'язку з невідповідністю законодавству України було скасовано постановою Верховної Ради України від 17 листопада 1994 року «Про виконання постанови Верховної Ради України «Про політико-правову ситуацію в Автономній Республіці Крим». Однак, зазначається далі, не було скасовано норми, за якими всупереч законодавству України надано можливість утворювати в Автономній Республіці Крим загальнокримські політичні партії з їх легалізацією шляхом реєстрації управлінням юстиції Ради міністрів АРК. З прийняттям нової Конституції України взагалі відпали підстави для подальшої дії Закону Автономної Республіки Крим «Про об'єднання громадян».

Конституція України передбачає, що засади утворення і діяльність політичних партій визначаються тільки законами України. Повноважень у цій сфері Автономній Республіці Крим не надано. Водночас Основний Закон України передбачає, що нормативно-правові акти Верховної Ради та рішення Ради міністрів Автономної Республіки Крим не можуть суперечити Конституції і законам України.

Розгляд подання Президента в Конституційному суді триває.

Володимир КОРОЛЮК.

Парламентська хроніка

Кримчани відкинули сепаратизм. Але «діалектичного розвитку» не сприйняли

Ранкове й денне засідання 10 грудня

(Початок на 1-й стор.).

Поштовхом до «підвищеної температури» стала доповідь голови Комітету з питань правової політики і судово-правової реформи Володимира Стретовича, яка в основному зводилася до такої пропозиції: скасувати раніше прийнятий Верховною Радою закон про Конституцію автономної Республіки Крим, бо Кримська область набула статусу автономії з огляду на певний історичний момент. Нині ситуація змінюється, і, за словами пана Стретовича, рано чи пізно Крим знову стане областю. «Це все діалектичний розвиток», — підкреслив доповідач. Отже, закону автономії не може бути, є Основний Закон — всеукраїнський. Крім того, багато положень кримської Конституції суперечать, як уже сказано, Конституції України.

Але учасники обговорення — делегати із сонячного півострова — вочевидь не сприйняли «діалектичного розвитку» — Володимира Стретовича. Мало того, вони вважають, що така пропозиція «нагріває нездорову обстановку довкола Криму. Рішення комітету помилкове не тільки для автономії, а й для України в цілому. Комітет просто «зіпхнув» таке рішення замість того, щоб попрацювати над документом».

Усі учасники обговорення були одностайні лише в одному — в перманентних закликах до припинення політичних пристрастей, до проявів терплячості, стриманості і культури, хоча ці парламентські прийоми кожен розумів, як... розумів. В. Стретович у прикінцевому слові навіть послався на древніх латинян: «Марно сперечатися з тими, хто не керується принципами», але античні авторитети не вплинули: хто саме не керується цими принципами в українському парламенті, на жаль, уточнити не могли.

За словами Олександра Мороза, тривале обговорення йшло не по суті, а в політичному контексті. Зрештою депутати схвалили постанову, якою доручили Верховній Раді автономії розглянути проект Конституції Криму в повному обсязі, привести його у відповідність з Конституцією України. І в грудні 97-го року подати його як цілісний документ на розгляд до Верховної Ради Криму для затвердження Основного Закону Кримської автономії. Контролюватиме «малий конституційний процес» перший заступник Голови Верховної Ради Олександр Ткаченко.

Після цього депутати розглянули ще один проект, який стосується «особливої зони», — столиці України: прийняли в першому читанні статтю третю проекту закону України про столицю України, місто-герой Київ.

На денному засіданні парламентарії прийняли в першому читанні поданий членом Комітету з питань законності і правопорядку Левом Миримським проект закону про вибори народних депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим (підтвердили змішану систему) та в першому й одразу у другому читанні — проект закону про тимчасове виконання обов'язків осіб, яких призначають на посаду зі згоди Верховної Ради України Президент України або Верховна Рада України за поданням Президента України (доповідач — член Комітету з питань правової політики і судово-правової реформи Юрій Кармазін).

Після обіду депутати працювали в комітетах.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Столиці – закон, бандитам – СІЗО, пенсіонерам – пенсію

Вечірнє засідання 9 грудня

На початку вечірнього засідання народні обранці висловили своє ставлення щодо інформації про виконання урядом Закону України «Про внесення змін до статей 19 та 64 Закону України «Про пенсійне забезпечення». На думку депутатів, рішення Кабінету міністрів підвищити з наступного року пенсії окремим категоріям громадян на 10—20 гривень людей похилого віку не захищає. Голова Комітету ВР з соціальної політики та праці Юрій Буздуган вважає, що слід негайно вдатися до кардинальних заходів. Зокрема, підвищити частку заробітної плати у собівартості продукції, відтак і надходження до Пенсійного фонду збільшаться.

Перший заступник Голови ВР Олександр Ткаченко переконаний, що Кабінет міністрів і Національний банк штучно стримують курс гривні. У підприємств відсутні обігові кошти. Як наслідок — виробництво простоює, працівники не отримують заробітної плати. Отож і Пенсійний фонд не поповнюється.

Верховна Рада визнала, що уряд незадовільно виконує норми Закону «Про пенсійне забезпечення».

Жваву дискусію в сесійній залі цього дня викликав і розгляд третьої статті проекту закону «Про столицю України — місто Київ». Яким чином буде організовано владні структури у місті, має визначати саме ця стаття. Один з її варіантів від Комітету ВР з питань державного будівництва, діяльності рад і самоврядування запропонував представник Президента України у парламенті Роман Безсмертний.

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз підсумував виступи народних обранців, запропонувавши своє бачення статті закону, що поєднує принцип самоврядування і реалізацію державних інтересів: «Головною посадовою особою, згідно з Законом «Про місцеве самоврядування», є обрані територіальною громадою міста міський голова. Після набуття ним у порядку, встановленому цим законом, відповідних повноважень, він отримує також статус голови міської державної адміністрації».

Щодо функцій виконкомів та міської адміністрації, то Голова Верховної Ради запропонував норму: «Виконавчий комітет міської ради здійснює, крім самоврядування, також повноваження міської держадміністрації». З цих питань виконавчий комітет підконтрольний та підзвітний Кабінету міністрів». Розгляд перенесено на наступний день.

Надалі народні обранці проголосували за продовження терміну дії Постанови ВР України «Про тимчасові слідчі ізолятори на територіях виправно-трудових установ» ще на п'ять років (саме за цей час і планується завершити будівництво на території України дев'яти СІЗО). Депутати також прийняли закони «Про деякі питання оподаткування у зв'язку з організацією та проведенням Новорічних та Різдвяних свят», «Про ратифікацію рамкової конвенції про захист національних меншин», «Про ратифікацію угоди між Україною та Міжнародним агентством з атомної енергії про застосування гарантій у зв'язку з Договором про нерозповсюдження ядерної зброї», «Про ратифікацію Конвенції між урядами України та Литовської Республіки про уникнення подвійного оподаткування», «Про ратифікацію угоди між Україною і Киргизькою Республікою про вільну торгівлю».

Розгляд закону «Про фонд державного майна» з пропозиціями Президента, а також закону «Про статус ветеранів військової служби та їх соціальний захист» перенесено на наступне сесійне засідання.

Галина КВІТКА.

Реформаторство – проти законодавства

За останні роки суспільство немов звикло до постійних трансформацій владних структур, перерозподілу функцій і повноважень між різними інститутами. Причому процес цей не веде ні до посилення відповідальності за прийняття та виконання рішень, ні до підвищення ефективності управлінської діяльності. За умов поглиблення кризових процесів у суспільстві вочевидь яскраво виражена тенденція підміни перспективних рішень, що базуються на законодавчій основі, волюнтаристськими підходами ситуаційного характеру. Те, що за такими явищами прихована небезпека — і сьогодні (неефективність рішень, які приймаються, порушення чинного законодавства), і в майбутньому (відмова від демократичного механізму прийняття рішень на користь «ручного» стилю управління), — свідчить ситуація, що складається в Маріуполі.

30 грудня 1996 р. рішенням № 367 виконкому Маріупольської міської ради було створено районні адміністрації виконкому міськради, районні виконавчі комітети позбулися низки своїх повноважень. Формування таких структурних підрозділів міської виконавчої влади суперечило чинному законодавству, зокрема ст. 140 Конституції України, за якою питання організації управління районами в містах належать до компетенції міських рад, але не їх виконавчих органів. Рішення суперечило і ст. 19 Закону України «Про місцеві ради народних депутатів, місцеве і регіональне самоврядування».

Оскільки міська рада не приймала рішення з названих питань, то вочевидь перевищення органами виконавчої влади своїх повноважень, порушення чинного законодавства.

Мало того, рішення про структурні трансформації на рівні міських районів суперечить і Закону України «Про місцеве самоврядування», що набув чинності влітку 1997 р. і передбачає в ст. 41, що «визначений міськими радами обсяг повноважень районних у місті рад і їх виконавчих органів не може змінюватися міською радою без згоди відповідної в місті ради протягом даного скликання».

Отож, вочевидь грубе порушення чинного законодавства України міською держадміністрацією. І закономірно, що 26 листопада 1997 р. прокурором міста оскаржено рішення, про яке йшлося вище, як таке, що суперечить Конституції і чинному законодавству.

Причому, як показує перебіг подій, справа не обмежується лише концентрацією владних функцій у руках представників виконавчої влади міста. Робляться спроби ліквідації низки елементів цілісної системи представницьких органів, елементів місцевого самоврядування.

У січні 1997 р. районні ради прийняли рішення, що фактично позбавляє їх змоги реально брати участь у розвитку ситуації у районах. У липні 1997 р. міський голова М. Поживанов спробував досягти скорочення складу міської ради з 75 до 25 депутатів, а також ініціював прийняття рішення сесії міськради № 268/1 від 9 липня 1997 р. «Про районні в місті ради», що фактично веде до ліквідації районних рад.

Таким чином, очевидні тенденції до зосередження всіх владних функцій в одному органі — міській адміністрації.

Сьогодні, хоча минуло не так багато часу, можна казати про деякі результати дій маріупольських адміністраторів, які не зупиняються перед грубими порушеннями чинного законодавства.

Створена структура виявилася менш ефективною, аніж наявна раніше. Райадміністрації, не маючи власних фінансових ресурсів і підтримки з боку районних рад, стали лише виконавцями рішень міської влади. А остання часто приймала рішення, в тому числі й з питань розподілу бюджетних коштів, без урахування потреб районів міста. Різко загострилися проблеми водо- і теплопостачання, ремонту комунікацій, благоустрою, утримання житлового фонду, доріг — одне слово, всі ті, що раніше належали до компетенції районних органів. Про об'єктивну неможливість розв'язати ці проблеми, виходячи із запропонованої управлінської схеми, свідчить різке збільшення за останній рік кількості скарг мешканців міста, що надходять у різні інстанції. Чимало таких звернень є і в мене як народного депутата України.

У даному контексті зрозуміле рішення Іллічівської районної ради від 1 листопада 1997 р., прийняте в рамках чинних законів. Сесія скасувала рішення про надання районній адміністрації повноважень виконавчого органу, про скасування виконкому районної ради, прийняла важливе рішення про створення виконавчого комітету районної ради.

Отож, створюються передумови для подолання негативних наслідків прийнятих раніше недостатньо продуманих рішень, для відтворення оптимальної системи управління на рівні міського району.

Такі рішення зустріли протидію на міському рівні. Проте рішення Іллічівської районної ради Маріуполя, створення виконкому райради на чолі з В. О. Бортником не можуть не викликати протесту і в інших районах міста: Жовтневому, Орджонікідзевському і Приморському. В будь-якому разі не зайвим було б дізнатися думку про необхідність повернення до попередньої управлінської схеми на сесіях цих районних рад.

Проте така пропозиція, висловлена 27 депутатами міської ради, які виступили з вимогою проведення позачергової сесії не пізніш як 22 листопада 1997 р. (ця вимога цілком відповідає ст. 46 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»), викликала протидію певних сил у місті, не зацікавлених в усуненні порушень чинного законодавства і в оптимізації системи управління.

На сесії міськради 1 грудня розглядався протест міської прокуратури проти порушення законодавства.

Обговорення було припинено навіть без проведення формального голосування за припинення дебатів. На знак протесту проти сваволі головуючого 17 депутатів залишили сесію.

13 грудня сесія міської ради Маріуполя збирається знову. Вона відбудеться в обстановці, коли позиції уже прояснилися: одні зацікавлені у створенні оптимальних умов для забезпечення життєдіяльності півмільйонного міста, другі мають локальні цілі, що відповідають їхньому баченню проблеми (може, й особистим інтересам?). Перші при цьому виходять із законів, другі цими законами грубо нехтують.

Ситуація, що склалася в Маріуполі, аж ніяк не нова. Нове й обнадійливе, мабуть, те, що з цього глухого кута намітився можливий вихід.

Василь ТЕРЕЩУК,
народний депутат України.

Інвестиції

Бізнес тут важкий, але вигідний,

вважають іноземні учасники проекту розвитку телекомунікацій в Україні

П'ЯТИРІЧЧЯ своєї діяльності відзначило днями україно-американсько-голландсько-німецьке закрите акціонерне товариство «УТЕЛ». Кажучи про досягнення і перспективи, віце-президент компанії Харрі Віссер наголосив, що їхній досвід може бути прикладом ефективної «роботи» порівняно невеликих вкладів в українську економіку — 155 млн. доларів.

Прибуток, незважаючи на податки, що несподівано зросли, постійно реінвестується. Це і дало змогу надати високоякісні бізнес-послуги автоматичного зв'язку більш як 4 тис. абонентам. Є можливість збільшити їх число до 30 тисяч.

Але в такому разі чи не є Україна усього-на-всього «полем чудес» для умільців збирати врожай навіть на бідному грунті?

51% від загального капіталу компанії належить саме українській стороні в особі державного об'єднання електрозв'язку «Укртелеком». Тож доречно казати й про нашу вигоду. До 1992 року міжнародний зв'язок в Україні взагалі здійснювався через Москву, прибуток повністю осідав у Росії. «УТЕЛ» сьогодні надає можливість зв'язуватися з 200 країнами світу, одночасно вести розмови телефоном, передавати будь-які дані, в тому числі через відеозображення. Послуги компанії не дешеві. Унікальні картки таксофонів, що забезпечують і міжнародний зв'язок, коштують від 5 до 20 доларів. І все ж, попит зростає, бо підкуповують якість і надійність. Однак гасло «Кожному — телефон!» в «УТЕЛ» вважають популістським. Телекомунікації дуже капіталомісткі. Вартість однієї лінії — тисяча доларів. А тих, хто потребує, — 17 млн., тож необхідна неймовірна сума, що її не інвестує ніхто, навіть зважаючи на успіхи «УТЕЛ, яка відкрила свої центри зв'язку майже по всій Україні. Тож, хоч-не-хоч, але на державному рівні доведеться визначитися: розвивати дорогий і якісний зв'язок, орієнтований на платоспроможних громадян, або дешевий, що постійно виходить з ладу, нібито для всіх, а по суті — ні для кого.

Людмила МЕНЖУЛІНА.

Продам нирку... Недорого

Читаючи наші газети, мимохіть стаєш циніком. Чого варте тільки таке повідомлення: якась жінка збирається продати власну нирку відомій українській співачці, що потребує складної транспланталогічної операції. Особисто я знайшла лише одне розумне пояснення такого вчинку: це відчай матері, яка здригається щоразу, коли її дитина просить їсти.

Виходить, з точки зору платної медицини кожен з нас — просто скарб. Бо на операційному столі я — вже не просто Я, а серце, печінка, нирки і навіть колінний суглоб — купа дорогоцінних «запчастин», які за доброї нагоди можна вигідно продати чи обміняти на щось потрібніше. Ось він, ринок! Ось ми, нові українські мільярдери! Оркестре, туш!

Якщо без чорного гумору, то платна медицина і справді не вписується у звичну схему товар—гроші—товар. Бо лікар — це не просто людина зі скальпелем чи стетоскопом, це Бог, від якого ми чекаємо коли не Дива, то хоча б співчуття, а його вже не можна оцінити ані в гривнях, ані в доларах.

Утім, облишимо сентименти й поговоримо про речі меркантильні. Серед платних медичних благ послуги трансплантолога вважаються чи не найдорожчими. Скажімо, операція з пересадки нирки в Україні коштує близько 23 тисяч гривень. Пацієнт має сплатити хоча б дві третини від цієї суми і... чекати донора.

Оскільки Україна досі не має закону про пересадку людських органів, вона не може розраховувати на фінансову допомогу міжнародних трансплантологічних організацій і не має доступу до європейського банку донорських органів.

Через це в нас щороку виконують лише 110—120 операцій з пересадки нирок, в той час, як такої допомоги потребують близько 1000 наших співгромадян. Цікаво, що в 70-ті роки, коли чужу нирку вдавалося прижививати тільки в трьох пацієнтів з десяти, операцій з трансплантації виконували в п'ять разів більше!

Тепер, завдяки сучасній апаратурі та лікам, виживають дев'ятеро з десяти. Дев'ятеро, які дітли ті самі 16 тисяч гривень. Уявляю, як вони здивуються, коли дізнаються, що формально трансплантологічні послуги у нас досі вважаються безплатними. Принаймні, вони не входять до переліку платних медичних послуг, затвердженому Кабінетом міністрів України.

Але там, де є прогалини в законодавстві, безвідмовно діють закони ринку. Якщо держава відмовляється платити за нові нирки для своїх громадян, їм нічого не залишається, як шукати спонсорів «на стороні». За пацієнта розраховуються переважно підприємства та організації, на яких вони працюють. Але якщо ви, не доведи, Господи, працюєте в бібліотеці чи школі, вам краще не хворіти.

Поки українські законодавці ретельно (вже третій рік поспіль) вивчають проект закону про трансплантацію органів та тканин людини, у пресі з'являються нові сенсаційні повідомлення. Один лікар, наприклад, знайшов місце, де донорські нирки, печінки і серця можна діставати абсолютно безплатно. Цей клондайк — звичайнісінька камера смертників. Він пропонує альтернативне покарання для в'язнів, що скоїли особливо тяжкі злочини: мовляв, навіщо їх розстрілювати, коли можна просто розбирати на запчастини й допомагати «хорошим людям»? Геній ринкового мислення працює невтомно!

От тільки я не радила б вам потрапити до рук цього «ескулапа».

Ганна РОМАНЦОВА.

Мал. Бориса РЕВГУНА.

Розрахунки

Залатаємо заліками дірки в бюджеті?

Сесія Житомирської обласної ради дала формальний дозвіл на те, щоб облдержадміністрація для розв'язання проблем із держбюджетом повною мірою використала таку форму, як взаємозалік. Річ у тім, що область з різних причин — одна з найбільш дотаційних. Уже тепер ясно, що значна частина дотації «живими» грішми не надійде. Тож і треба вибирати: або мати «щось», або нічого. Треба заплатити, приміром, автотранспортни[кам] за пільгове перевезення пасажирів, а грошей в обласному бюджеті немає. Але львівські автобусобудівники завинили перед державним бюджетом. От вони й розрахуються з ним автобусами, які підуть житомирським транспортникам. У такий само спосіб мають надійти в область добрива. Та найбільша частка в тому заліку — енергоносії.

Усе б нічого, але таким взаємозаліком не виплатити зарплату бюджетникам. Приміром, перед початком навчал[ьного] року місцева влада в[же] була «чиста» перед учителями, а тепер борг знову зростає, знову «пливуть» петиції зі шкіл до рай- і облдержадміністрацій.

Багатьох проблем не було б, якби не кризова ситуація з реалізацією спирту. Отож, хоч як крути, а бюджет або «п'яний», або порожній.

А коли бракує «живих» грошей, починаються варіації на теми планово-розподільної системи в ринково-монетарному вигляді.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Не опозицію нищити, а економіку піднімати

Точка зору

За даними Нацбанку, заборгованість у заробітній платі за станом на 21 листопада становила 4,95 млрд. грн. Проте ще 1 числа цього ж місяця — 4,77 млрд. грн. Тим часом уряд замість подолання кризової ситуації знайшов інше заняття — боротися з опозицією.

Очевидно, урядовці ніяк не можуть ув'язати між собою економічні можливості Кабінету цього складу з політичними інтересами Президента, якому рано чи пізно доведеться викласти на стіл результати «курсу економічних реформ». Тим часом вектор проекту бюджету 1998 року вказує на глибоку економічну кризу, подальший спад виробництва, тоді як урядові конче необхідно продекларувати виробничий приріст. Урядовці готують до виходу в люди оптимістично-підрум'янену програму. З таким посагом партія влади і має намір податися на вибори.

Для добре організованої потужної опозиції розбити такі залицяння влади до народу не становитиме особливих труднощів. Схоже, саме тому «Громада» так дратує Президента Кучму та його команду. Мабуть, Леонід Данилович не впевнений у перемозі однодумців.

Здавалося б, у політичному плані є все, щоб перемогти на виборах: довірче управління контрольним пакетом акцій десятка центристських партій, свої люди у виборчих списках. Однак це не дає гарантій вдалого фінішу на парламентських виборах і, відповідно, оптимістичного завершення президентського правління. Отож для глави держави, очевидно, залишається одне — покінчити з опозицією.

У «верховного арбітра нації» достатньо можливостей вдало втілити такий сценарій. Проте, схоже, Леонід Данилович надто нервує, щоб реалізувати всі свої потенції чи бодай втілити певний, більш-менш відпрацьований план. Прикладом тому реакція на заяву Павла Лазаренка щодо причетності сім'ї Кучми до певних негараздів. Нагадаємо, що в Харкові лідер «Громади» на прохання прокоментувати «запорізьку справу Юлії Тимошенко», повідав про родича Президента, якого відносно недавно з солідною сумою валюти було затримано на кордоні. Леонід Кучма відреагував тим, що назвав помилкою звільнення Павла Лазаренка з прем'єрської посади «за власним бажанням», а не «за злісні зловживання».

Президента можна зрозуміти: мабуть, хочеться якомога швидше покінчити з опонентами. Але якщо Кучма комусь і допоміг, так це лише «Громаді». Бо коли донедавна хтось і вірив у «тетрадку» з компроматом та боротьбу з корупцією, то нині всі однозначно ув'язують заяви проти Лазаренка зі зростанням потужності «Громади» (не будь «Громади», то, очевидно, і екс-прем'єра ніхто не «розвінчував» би).

Складається враження, що Народно-демократична партія виступає проти Павла Лазаренка лише тоді, коли це особливо вигідно Президентові. Наприклад, не встиг Кучма свого часу покритикувати уряд, як НДП уже боролася за добропорядність окремо взятого політика (тоді ще прем'єра). Чи випадково збіглось у часі й те, що лишень Президент прохопився недобрим словом про очолену екс-прем'єром депутатську групу «Єдність», як член НДП та за сумісництвом міністр Кабміну почав з'ясовувати, хто ж таки фінансує цю групу? В результаті Президентові та «Єдності» нічого, а міністрові тепер доведеться в суді відповідати.

Були депутатські запити щодо незаконного отримання гуманітарної допомоги ЄЕСУ та виділення кредиту агрофірмі «Наукова» — це вже стосувалось Павла Лазаренка. Пізніше з'ясувалося, що як у першому випадку, так і в другому звинувачення були марними.

Вразливість позиції Президента полягає в тому, що бюджет до програми уряду не тулиться, «Громада» обіцяє розповісти про главу держави багато цікавого, Росія за борги припинила «Інтергазові» поставки газу, «реформатори» чубляться між собою, як півні, а МВФ не виділяє нових траншів для України.

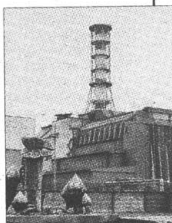
Оскільки справа не лише в «Громаді», а в опозиції взагалі й у необхідності шукати шляхи подолання глибокої економічної кризи зокрема, то об'єктивною можливістю розрубати гордіїв вузол проблем можуть і повинні стати вибори до Верховної Ради.

Зрештою, притулком для підприємців може стати не стільки «Громада», скільки парламент наступного скликання. Створивши у Верховній Раді більшість, можна буде зламати нинішні тенденції до утвердження клановo-номенклатурних інтересів. Як один з варіантів досягнення мети сьогодні пропонується перебрати у Президента право призначати прем'єр-міністра.

Вадим БІЛИЙ.

Чорнобильські пільги: драматичний трикутник

У Міністерстві з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи відбулося розширене засідання центральної ради Союзу «Чорнобиль».

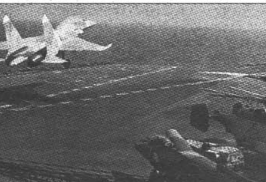
Там виступили керівник вищеназваного міністерства В. Кальченко та голова чорнобильського комітету ВР народний депутат В.Яценко. Йшлося про чергове (вже не перше) урізання пільг. Ще наприкінці жовтня ц. р. міністр Кальченко запропонував Прем'єр-міністрові Пустовойтенку: щоб зменшити заборгованість у пенсіях, компенсаціях та пільгах чорнобильцям, треба оті самі пільги підкоригувати і призупинити дію низки статей закону про статус потерпілих від аварії. Звісно, таке рішення здається чорнобильцям образливим. Тому засідання було драматично-емоційним. Чорнобильці казали: хай краще уріжуть пенсії та зарплати депутатам і урядовцям! Депутат В. Яценко: уріжте — тоді я перестану бути дієздатним як ваш депутат. А тим часом причина ваших бід — у згубній політиці уряду. Міністр В. Кальченко: закон про захист чорнобильців треба виконувати. Але якщо економічні обставини не дозволяють цього зробити, то треба переглянути пріоритети. Що ж, позиція кожної із сторін виглядає виправданою. Але ніхто одне одному назустріч ніхто не хоче. Нарада прийняла звернення до уряду: перестаньте вирішувати свої економічні проблеми за рахунок Чорнобильського фонду.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Через НАТО на європейський ринок?

Коментар

Днями у штаб-квартирі НАТО в Брюсселі побували члени українського державного міжвідомчого комітету з питань співробітництва нашої держави і Північноатлантичного альянсу. Делегація була представницькою: перший заступник міністра закордонних справ, військові фахівці вищого рангу, а також голова комісії з надзвичайних ситуацій і в справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи.

Перший заступник міністра закордонних справ Антон Бутейко, який очолював делегацію, на черговому брифінгу в МЗС означив мету цієї місії так: відпрацювання разом з НАТО нашого бачення співробітництва з блоком, враховуючи не побажання України, а її можливості в цьому співробітництві в контексті державної програми щодо цього, робота над якою вже завершується.

Безумовно, під час зустрічей у штаб-квартирі альянсу розглядалися такі важливі питання, як участь України в рамках програми «Партнерство заради миру», миротворчих операціях, а також формуванні політики безпеки на Старому континенті.

Проте Антон Бутейко особливо підкреслив важливість розвитку інших відносин — у контексті реалізації стратегічної мети України щодо її інтеграції в європейські й трансатлантичні структури. До речі, у зовнішньополітичному відомстві навіть створено управління, яке буде займатися саме цими питаннями. І хоча важливість політичного і військово-політичного партнерства аж ніяк не применшується, однак, зазначив пан Бутейко, «ми маємо перейти на новий етап співробітництва, а саме: ангажування виробничих структур військово-промислового комплексу державами—членами НАТО». Серед можливостей, які для цього має Україна, перший заступник міністра закордонних справ, правда, назвав лише застосування літака АН-70 для потреб миротворчих операцій, проте зрозуміло про що йдеться: ми прагнемо брати участь у процесах розширення НАТО на схід не тільки у галузі політики, а й більш ніж конкретно — вийти на ринок країн—членів альянсу. Завдання таке ж спокусливе, як і малореальне. З тої причини, що на перший план виступають комерційні інтереси кожної з держав і всіх разом узятих. Тобто інтереси ще й спільноти, що має назву «Європейський союз», і яка чужаків не дуже поспішає допускати до свого пирога.

Тому, скажімо, Західна Європа, члени ЄС і досі особливо не переймаються розширенням НАТО на схід і позицією Росії щодо цього. А причина проста: вони бояться не так Росії, як країн Східної Європи, що стали на шлях ринкових реформ і демократії, адже ті хочуть експортувати свою продукцію до Західної Європи за цінами, які заженуть у банкрутство виробників у ЄС. Не кажучи вже про наплив зі Сходу дешевої робочої сили, що потягне донизу заробітну плату на Заході. І якщо російські ракети і танки — загроза далека і непевна, то, приміром, польська шинка і робочі руки — загроза цілком конкретна. Тому експерти і дослідники цієї проблеми вважають, що розширення НАТО на схід — не що інше, як кістка, котру ЄС кинув країнам Східної Європи замість того, щоб прийняти їх до свого гурту, а їм саме це і потрібно, адже вступ до ЄС дасть їм можливість зміцнити свої демократії.

Що це так — підтверджує й подальший розвиток подій. Зокрема, впровадження єдиної європейської валюти з першого січня 1999 року, створення Європейського валютного союзу, що не лише дозволить досягти ще вищого розвитку країнам—членам ЄС, а й поставити наджорсткі умови тим, хто не є членом цієї спільноти. Наприклад, нині Україна експортує свої однакові товари у різні країни Європи за різними цінами. За функціонування Європейського валютного союзу це буде неможливо: ціна на однаковий товар що українського, що французького, що польського виробництва буде однаковою. Тут уже правитиме бал споживач, який обиратиме покупку за якістю.

Йдеться про конкурентоспроможність українських товарів, у тому числі й виробництва підприємств військово-промислового комплексу. Правда, наші фахівці стверджують, що товари саме ВПК мають найбільшу спроможність вийти на західні та й на інші ринки. Але тут найшвидше з'явиться перша частина словосполучення «конкурентоспроможність», а саме: жорстка конкуренція. До речі, перший заступник міністра закордонних справ про це сказав дещо елегантніше: «Ми хотіли б, щоб співробітництво з НАТО сприяло не лише зміцненню політичної безпеки в Європі, а й щоб наші підприємства ВПК співпрацювали з підприємствами держав—членів НАТО. Але оскільки це зачіпає комерційні аспекти, то останні не виявляють щодо цього активності».

І, зрозуміло, навряд чи вони її виявлять. Проте і перший крок — уже дорога. Тож така орієнтація зовнішньополітичного відомства на конкретні напрями діяльності куди важливіша за десяток галасливих і пустопорожніх акцій, спрямованих на «зміцнення миру і дружби».

А тим часом Київ і Брюссель готуються до нової зустрічі: 17 грудня в штаб-квартирі НАТО відбудеться зустріч на рівні міністрів закордонних справ країн—членів альянсу. Відбудуться і двосторонні зустрічі, на яких розглядатимуться питання виконання окремих положень Хартії про особливе партнерство, де теж у центрі уваги буде питання інтеграції країни в європейські структури. Може, цього разу вони все-таки виявлять активність?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Ми їх таки переконали...

Учора відбулася прес-конференція делегації доповідачів Комітету Парламентської Асамблеї Ради Європи з питань моніторингу, яка перебувала в Україні з робочим візитом

Моніторинг — це, простіше сказати, такий собі контроль за виконанням узятих нашою країною зобов'язань при вступі у РЄ. Європейських парламентаріїв як представників інституції, що пильнує, щоб права людини на Старому континенті не порушувалися, цікавила низка питань — і як реалізується Закон про вибори, і чи дотримуються в Україні мораторію на виконання смертних вироків, і те, якою вільною є свобода слова і преси.

І хоча вони, розповідаючи про свої враження, й заявили, що на свої запитання щодо кількості смертних вироків у різних відомствах одержували аж надто суперечливі відповіді, і це є ще й державною таємницею, однак не мають підстав не вірити Президентові Леоніду Кучмі, який заявив, що їх виконано всього 11 і, до того ж, до 11 березня.

Європейські парламентарії також повідомили, що за два з половиною роки, протягом яких Україна є членом РЄ, вони помітили тут великий прогрес у всіх питаннях, якими цікавилися. Їх не збентежило навіть те, що присутні на пресконференції редактори обласних газет намагалися переконати, що в регіонах, скажімо, про свободу преси годі й говорити.

Високі гості, правда, дійшли висновку, що коли у нас стабілізується економіка, то поліпшиться і криміногенна ситуація, що позитивно вплине і на демократизацію суспільства, і, зрозуміло, на свободу слова.

Отож, у нас великий прогрес, а буде ще більший.

Влас. інф.

Хроніка. Факти. Події

● *Кишинів*

Початок поетапного зближення?

Сьогодні в молдовській столиці має відбутися засідання експертних груп з вироблення статусу Придністровського регіону Молдови. Як повідомив представник Президента України у врегулюванні придністровського конфлікту Євген Левицький, на порядку денному — вироблення документа про єдиний економічний і соціальний простір. «Поки що Кишинів та Тирасполь не готові до вироблення одного великого документа, що регламентує всі аспекти їхніх відносин, — сказав Є. Левицький. — Тому ми вважали за доцільне поетапне зближення — воно й почнеться на наступній зустрічі».

● *Грозний*

Українських громадян звільнено

Як повідомили в МЗС України, наших співвітчизників Сергія Куликова та Володимира Попова, взятих у заручники 20 листопада одним з чеченських угруповань, звільнено. Зараз вони перебувають у Грозному і за два-три дні прибудуть до Києва. Деталі звільнення поки не відомі.

● *Лондон*

Надія на повернення

Прем'єр-міністр Великобританії Тоні Блер направив звернення родичам захоплених у Чечні британців. У посланні, зачитаному перед початком церковної служби щодо якнайшвидшого звільнення заручників, висловлено сподівання на повернення додому Камілли Карр та Джона Джеймса, захоплених у заручники в Чечні у липні цього року.

● *Акмола*

Переселення відбулося

Місто Акмола, куди перебазувалися з Алмати всі вищі державні органи Казахстану, учора офіційно стало новою столицею республіки. Державні органи почали виконання своїх функцій. Спільне пленарне засідання палат парламенту країни відкрив президент Нурсултан Назарбаєв. Він виступив з доповіддю, у якій ще раз обгрунтував необхідність перенесення на нове місце адміністративного центру республіки. Очікують, що парламент схвалить відозву до казахстанського народу.

● *Бухарест*

Усе можуть лише королі

Три члени уряду Румунії, серед інших діячів румунської політики та культури, підписали з нагоди очікуваної 30 грудня річниці проголошення в країні республіки заяву, у якій твердять, що реставрація монархії дала б змогу подолати труднощі, які переживає Румунія.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Трагедію легше відвернути, ніж потім шукати її причини

(Початок на 1-й стор.).

Водночас посилено дискутують можливі причини відмови двигунів літака. Практично відразу після злету виключилися три двигуни, а потужність четвертого уривками коливалася. Два двигуни виключилися протягом однієї секунди, а за дві секунди замовк і третій. На момент падіння працював лише крайній правий двигун. Літака він витягти не міг.

Як пояснили кореспондентові «ГУ» представники КБ імені О. Антонова, у таких ситуаціях зазвичай напрацьовують цілий ряд версій. Істину знаходять методом виключення. Однак від коментарів спеціалісти поки утримуються до офіційного оголошення спеціальною комісією причин аварії. Антоновці не виключають основну версію, пов'язану з неякісним паливом чи потраплянням у нього води.

Затих і галас навколо двигунів запорізького «Мотор-Січ». Стало відомо, що жодної аварії «Русланів» не траплялося з вини моторів. Проте, як пророкував один з російських спеціалістів «широкого профілю», невдовзі почнуть відбуватися аварії і через низьку якість виготовлюваних двигунів. Цю голосливу заяву не хотілося б коментувати, але погодьтеся, такі камінці у наш город можуть позначитися на відносинах України з вразливими західними замовниками.

На російському телебаченні жодного разу не відзначали, що при ресурсі двигунів Д-18Т літака, що розбився, в 1 тисячу годин із часу капремонту 1991 року вони відпрацювали всього 365 годин. А за стандартами, відповідно до міжнародних норм, припускають одне відключення двигуна на 37 тисяч годин роботи. Одночасна відмова всіх двигунів має нульову ймовірність. У моторобудівників є закон: відмова одного двигуна — причина для розгляду. Відмова ж двох і більше примушує шукати зовнішню причину. Чим і займається комісія. Але...

Цікава деталь. На місце аварії до Росії не було викликано ані генерального конструктора літака Петра Балабуєва з Києва, ані генерального конструктора двигуна В'ячеслава Богуслаєва з Запоріжжя. Ситуація: держави різні, а двигуни одні на всіх... Спеціалісти ж українських об'єднань виключно з власної ініціативи вилетіли до Іркутська.

Одна з тем, яку посилено мусують у російській пресі, — неминучість проходження повітряних коридорів над великими містами. До речі, українські міста не виключення. Можливо, трагедія Іркутська змусить замислитися відповідні служби, аби максимально знизити ризик повторення таких ситуацій. Тим більше, що цей ризик і в Україні, і в Росії, і в інших містах СНД, де літають на, м'яко кажучи, не новій техніці, є. І чималий. Отож має бути цілеспрямована державна політика, орієнтована на відвернення катастроф.

Наприклад, питання авіаційної безпеки входять до кола пріоритетних у діяльності президента Сполучених Штатів. Так, минулого року Клінтон ініціював створення комісії Білого дому з безпеки польотів, доручивши очолити її віце-президентові Елу Гору. Комісія, що складається з незалежних експертів, пробила величезну роботу і склала спеціальну доповідь. Чи зажадала українська авіація одержати готовий «банк даних»? Навряд. А якщо його і буде одержано, то, радше за все, ляже припадати пилюкою на одній з полиць у Міністерстві з надзвичайних ситуацій чи іншому відомстві. На жаль, у нас як було, так і залишається: поки грім не загуркоче...

Яна СТАДІЛЬНА.

Спеціальний кореспондент «ГУ» Володимир ДУПАК (із Запоріжжя)

Наступного дня після катастрофи в Іркутську літака Ан-124 «Руслан» головний інженер ВАТ «Мотор-Січ» Павло Жеманюк, ще не маючи інформації про причини трагедії, зазначив кореспонденту «Голосу України», що до закінчення роботи спеціальної слідчої комісії жодна із сторін не може давати остаточних оцінок.

В інтерв'ю журналістам голова правління «Мотор-Січі» В'ячеслав Богуслаєв заявив, що «запорізькі авіамоторобудівники сподіваються, що комісія дійде правильного висновку», а «за останні 20 років не було жодного випадку, щоб «Мотор-Січі» висловили претензії щодо поганого виготовлення двигунів або через невиконання ними передбачених функцій». Він виключив версію, що на двигунах міг статись один і той самий дефект, додавши при цьому, що причина «не в двигунах, а в тому, що трапилися певні надзвичайні події на самому літаку». За його словами, у світовій практиці були випадки, коли на літаку виходили з ладу всі двигуни, але причини були або в недостатньо кваліфікованому виконанні регламентних робіт службами, що забезпечують «політ двигуна», або літак заправляли паливом поганої якості, що взимку недопустимо: вода обов'язково замерзне.

Колектив підприємства з болем сприйняв звістку про цю страшну трагедію, але робітники переконані: їхньої вини в цьому немає.

Сьогодні за повідомленням помічника голови правління АТ «Мотор-Січ» Ярослава Сухого, В'ячеслав Богуслаєв і Федір Муравченко, головний конструктор ЗМКБ «Прогрес», проведуть прес-конференцію для представників засобів масової інформації.

Хто й за що у нас горілку любить

Анатомія «реформ» у зігрівній галузі

ЩЕ БІСМАРК підмітив, що люди найбільше брешуть повернувшись із полювання, після закінчення війни і перед виборами. Щодо останнього, то тут брехня давно перейшла всі припустимі межі. І не лише в розумінні роздавання виборцям нездійсненних обіцянок, а й відвертих інсинуацій і наклепів, що їх часто-густо використовують як убивчий заряд у війні компроматів. Вона, як відомо, почалася ще до офіційного старту виборчої кампанії.

За чітко визначеними лініями «фронтів» і таборами учасників битви за парламент розведено засоби масової інформації. Для газет, телебачення і радіо вибори — передусім шанс покращити матеріальне становище. Про це говорять, не соромлячись. Так само як і про фінансування нинішньої кампанії. Чотириста п'ятдесят мільйонів гривень —офіційна ціна майбутнього парламенту. Та це тільки частина суми, в яку насправді стануть вибори. «Коробки з-під ксерокса» приготували багато які партії. Значну частину коштів, звичайно ж, буде використано на політичну рекламу й антирекламу, тобто компромат. Тому навряд чи варто дивуватися такій ранній канонаді газетних артобстрілів, які йдуть повним ходом. Щоправда, снаряди часто летять у «молоко», але постаті для знищення вже означено. Підконтрольні виконавчій владі мас-медіа вже одержали «орієнтировку» розпізнавання цілей у вигляді списку партій і блоків, що їх президентська адміністрація рекомендувала підтримувати по всій вертикалі влади. Це передусім НДП, Аграрна партія, блок Ліберальної і Партії праці, Соціал-демократична (об'єднана), Демократична, Християнсько-демократична партії.

НУ, А РЕШТА? Щодо решти діє принцип: хто не з нами, той проти нас. Він стосується не тільки радикалів справа і комуністів із соціалістами. У політичному центрі також є об'єкт для атаки. Як ворога номер один визначено опозиційну партію «Громада», очолювану експрем'єр-міністром України П. Лазаренком. Її, зі зрозумілих причин, намагаються нині дискредитувати, «розмазати по стінці», щоб іншим не кортіло. Для цього всі засоби годяться. Щоб не бути голослівним, докладно спинюся лише на одному телевізійному сюжеті, який недавно подарувала глядачам аналітична програма «Вісті тижня» на каналі «Інтер». Автор його, журналіст Віктор Варницький, розповідаючи про злиденне становище спиртзаводів Черкаської області, на які зав'язано соціальну інфраструктуру селищ, резюмує, що «за часів прем'єра Лазаренка у спиртовій промисловості було запроваджено давальницьку схему, вершину комбінаторської думки. Фірми, ЛТД тощо привозять на спиртзавод сировину, отримують готовий продукт — спирт або горілку. Цим же продуктом — зауважте, неврахованим продуктом —розраховуються з заводом. Тобто, всі у виграші, окрім держави. Новий прем'єр (слід гадати, В. Пустовойтенко. — Уточн. авт.) цю схему скасував. Але бажання будь-що відбити спирт у старого призвело до стагнації галузі. Два нововведення: стовідсоткова передоплата та зобов'язання сплачувати ПДВ і акциз, — уже через три дні після відвантаження продукції поклали спиртзаводи на лопатки. У «найзаспиртованішій» області, Черкаській, стоять усі заводи галузі. Їх керівники переконані, що хтось надзвичайно зацікавлений у тому, щоб вони здалися на милість нових господарів».

Щиро кажучи, я сторопів від такого грубого пересмикування фактів щодо того, кому належить «комбінаторська вершина». (Решта все справді має місце бути.) Адже достеменно відомо, і про це свого часу писали численні газети, що саме Павло Лазаренко поламав давальницьку схему у спиртовій промисловості, зробив чимало для повернення найприбутковішої лікеро-горілчаної галузі в монополію держави, як це практикується у всьому світі. Та, либонь, певна мета змусила репортера «абстрагуватися» від очевидних речей, знехтувати правдою на догоду політичній кон'юнктурі.

Що ж до істини, то її не треба відкопувати. Вона на поверхні. Варто погортати збірники нормативних актів уряду і запитати комп'ютерний файл Верховної Ради зі словом «спирт». Що ми й зробимо. Бо ситуація у потенційно високорентабельній галузі справді дуже складна.

СПИРТОВИРОБНА галузь, за розумного підходу, могла б знову стати надійним джерелом наповнення бюджету. Тут лише за 1994—95 роки держава втратила, за підрахунками фахівців, близько 2,5 мільярда доларів США. Втім, втрачає і нині. Але вже через нерозторопність та відсутність єдиного центру керування галуззю.

Звернімося до загальновідомих фактів. У СРСР майже третину доходів до бюджету давав етиловий спирт, згодом перероблюваний на лікеро-горілчаних підприємствах. Добре це було чи погано — інше питання. Але літр спирту собівартістю 8 копійок давав до бюджету до 10 карбованців. Відомо й те, що більшість спиртзаводів знаходилася на території України. Свого часу їх споруджували як супутники цукрових підприємств, і працювали вони на бурякових відходах. Високоякісні сорти зернового спирту також виробляли в Україні. **За статистикою, у 1990 році в Україні було вироблено 53,9 мільйона декалітрів харчового спирту. У наступні роки виробництво залишалося на рівні 46—47 мільйонів декалітрів. Та, на жаль, колишнього «навару» бюджет не одержував, державі дісталися символічні крихти. Мільярди доларів пішли в приватні кишені.**

Атака на державну монополію почалася з дуже безневинної, на перший погляд, постанови Верховної Ради України N 2109-Х11 від 11.02 1992 року «Про зниження акцизного збору на спирт (горілку), вироблені з зерна колгоспів, радгоспів і селян на давальницьких умовах». Вона надала урядові право здійснювати бартерні операції зі спиртом, виробленим з давальницької сировини, і звільняла колгоспи й радгоспи від сплати акцизу. Все це робилося під прикриттям піклування про сільське господарство. Потім була ще одна постанова, від 21.02 1992 року, «Про ставки акцизного збору на окремі товари». Згідно з нею звільнявся від акцизного збору спирт з давальницької сировини, виробленої колгоспами й радгоспами понад держзамовлення. А довершив справу декрет Кабінету міністрів від 31 грудня 1992 року «Про державне регулювання виробництва, торгівлі, експорту спирту, напоїв з його використанням та торгівлі тютюновими виробами», під яким стоїть підпис тодішнього прем'єр-міністра і нинішнього Президента України Леоніда Кучми. Саме цьому документові завдячують своїми багатомільйонними капіталами ділки «п'яного бізнесу», а державний бюджет — утворенням величезної дірки, латати яку довелося з допомогою іноземних кредитів.

За цей час на горілчане Ельдорадо перетворився Донбас. На трьох підприємствах області — Артемівському лікеро-горілчаному, Донецькому винному та Маріупольському лікеро-горілчаному заводах — за давальницькою схемою було виготовлено 6070 тисяч декалітрів горілки, або 16 відсотків від загальноукраїнського показника за 1995 рік. Було завантажено потужності майже всіх підприємств. До речі, число виробників горілки, що одержали ліцензію на розлив, сягнуло 450. Цікаво й те, що виробництво на державних підприємствах падало й відповідно зростало на комерційних гуральнях. Причому, як засвідчили перевірки, часто-густо тут порушували не тільки технологію. Використовували контрабандний спирт, а продукцію, природно, приховували від оподаткування й реалізовували через кіоски. На 1995 рік припав пік експортних поставок горілки на ринки Росії та інших країн СНД. Середня рентабельність схеми для «давальників» сягала мінімум 300—400 відсотків. Грошей, втрачених за цією схемою, з верхом вистачило б на зарплати і лікарям, і вчителям. Навіть приблизні підрахунки свідчать: щомісяця бюджет втрачав не менш як 15 мільйонів гривень тільки на акцизному зборі.

Про істинні масштаби збитків для держави можна лише здогадуватися, їх важко підрахувати. Бо, крім давальницьких схем, було легалізовано самогоноваріння. Лобісти добилися прийняття ряду рішень з надання нічим не виправданих пільг на імпорт алкоголю для різних фондів, доброчинних організацій.

ПО СУТІ держава на кілька років самоусунулась від контролю на цьому дуже важливому ринку. Було створено всі умови для його тінізації. Думається, зайве говорити, ніби Леонід Данилович у 1992 році не відав, що творив, підписуючи вищезгаданий декрет. Як, до речі, і про те, кому це було вигідно і чому такий жорсткий спротив викликав кожен крок уряду Лазаренка, спрямований на повернення державі важелів контролю в сфері виробництва, реалізації, експорту, імпорту спирту та алкогольних виробів. Великі гроші просто так ніхто не віддає. Не відважився зачепити ці схеми прем'єр Марчук. Лазаренко їх зруйнував. І, напевне, усвідомлював, що накликає на себе, відбираючи у ділків таку «малину».

Результат спочатку був обнадійливий. У вересні—грудні 1996 року державна казна отримала 89,5 мільйона гривень акцизних платежів з виробництва 5 мільйонів декалітрів, у той час як за попередні сім місяців при виробництві 8,4 мільйона декалітрів — усього 50,9 мільйона гривень. У цілому за 1996 рік виробництво, реалізація спирту, в тому числі й на експорт, зросли. Проте такі дії викликали потужний спротив. На цей час припадає початок масованих антилазаренківських публікацій у вітчизняній та зарубіжній пресі. Випадковий збіг? Навряд чи. Але уряд гнув свою лінію. Пішов на введення акцизних марок. За рік було прийнято кілька десятків нормативних документів. Вони дали змогу державним спиртовим і лікеро-горілчаним підприємствам безболісно відмовитися від давальницької сировини і зовсім невигідних посередницьких послуг. Стабілізації галузі сприяло введення за ініціативою уряду фіксованого мінімуму цін на імпортні алкогольні напої.

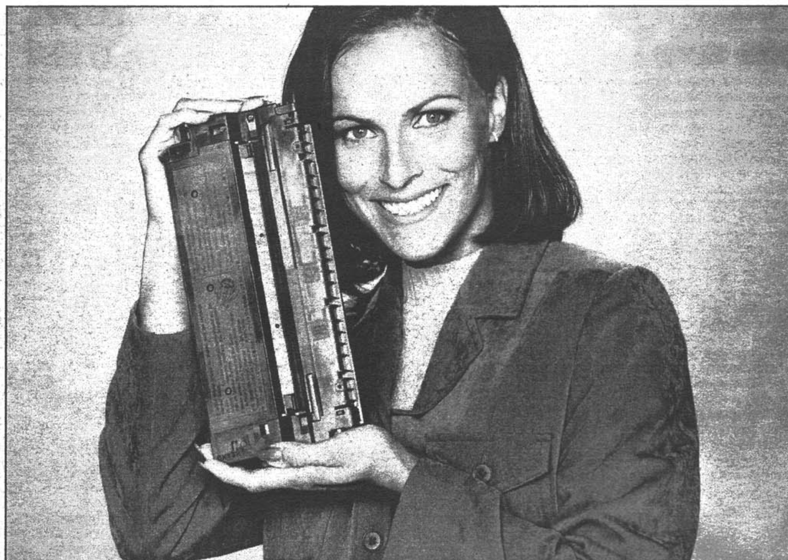
Паралельно робилися спроби і повернення України на традиційні для її продукції ринки збуту в країнах СНД. Після введення Росією жорстких обмежень на експорт алкоголю це стало стратегічно важливим завданням. Адже український спирт за часів СРСР переробляли не в Росії, там достатньо виготовлялося свого, а в основному на підприємствах Грузії, Азербайджану, Туркменистану, Молдови. Ці ринки було втрачено. Повернутися виявилося справою дуже непростою. Транзит через Росію став неможливий з економічних міркувань. Для транспортування морем довелося закуповувати спеціальні цистерни. Для забезпечення експортних поставок етилового спирту в країни Закавказзя та Середньої Азії весною було створено спільне україно-грузинське підприємство, засновником якого з нашого боку став державний концерн «Укрспирт». Було отримано відповідні гарантії грузинського уряду. Влітку планувалося почати експорт продукції українських спиртзаводів морським транспортним коридором з Одеського та Херсонського портів у Поті. Але в липні змінилося керівництво уряду, і справа загальмувалася. Нову схему не було запущено. Росія наглухо закрила кордони для алкоголю. Продукція української спиртової промисловості, яка в кілька разів перевищує потреби внутрішнього ринку, виявилася незатребуваною. А впроваджена нині попередня оплата акцизного збору за відсутності оборотних коштів зупинила виробництво.

До речі, весною до парламенту було внесено проект закону «Про алкоголь», який передбачав створення чіткої, прозорої системи державного контролю у цій сфері з концентрацією управління в одних руках — у державному департаменті алкоголю. Та це дуже не сподобалось керівникові Держхарчопрому України Леонідові Сваткову, який не хотів втрачати впливу на цьому ринку. Проект десь відлежується. Однак у вересні депутати прийняли закон, проект якого також підписав ще Лазаренко-прем'єр: «Про внесення змін та доповнень до Закону України «Про державне регулювання виробництва, торгівлі спиртом етиловим, коньячним і плодовим, алкогольними напоями та тютюновими виробами», який однозначно заборонив переробку давальницької сировини на спирт і горілку.

А тому приписувати Лазаренку авторство давальницької схеми у спиртогорілчаній галузі принаймні некоректно. Тим паче, що народ повинен знати справжніх героїв цієї безпрецедентної за масштабами афери.

Віктор ІВАЩЕНКО,
економіст.

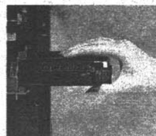
Ми підтримуємо не тільки нашого виробника, а також і споживача!

Секрет вечной молодости – в картридже

Canon стал лидером рынка стран СНГ благодаря уникальной технологии сменных картриджей. Картридж содержит в себе все необходимое для превосходного качества работы. При замене пустого картриджа на полный, Вы таким образом выполняете и полное техническое обслуживание копира Canon. Копии всегда только самого высшего качества. Копия за копией, год за годом.

Минимальное техническое обслуживание обеспечивает низкую стоимость копий и большое удовольствие от работы!

Canon FC210
- скорость копирования — 4 копии в минуту
- ручная подача бумаги
- не требует времени для разогрева

Canon FC230
- скорость копирования — 4 копии в минуту
- лоток подачи бумаги на 50 листов
- выбор количества копий — 1–9 листов или непрерывное копирование
- не требует времени для разогрева

Canon PC770
- скорость копирования — 12 копий в минуту
- масштабирование от 70 до 141%
- кассета на 250 листов и лоток подачи бумаги на 50 листов
- выбор количества копий — 1–100 листов
- не требует времени для разогрева

Canon

Московское представительство:
113054, Москва, Космодамианская наб., 52/3.
Тел. 258-5600. Факс 258-5601.

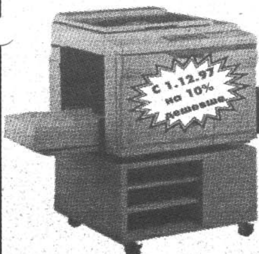
АВТОРИЗОВАННЫЕ ДИЛЕРСКИЕ ЦЕНТРЫ: КИЕВ (044) BMS Trading, тел./факс: 564-9083/9039/9167; ETC, тел.: 224-7269/4991/4955, факс: 224-4955; ЭЛИКС-ЦЕНТР, тел./факс: 417-6603/6407/6128.
ОФИЦИАЛЬНЫЕ ПАРТНЕРЫ: КИЕВ (044) MTI-Direct, тел.: 290-6292; NOOZ Ukraine, тел.: 265-5478, 265-5584, факс: 265-5917; ОРБИТА, тел.: 296-5642.
АВТОРИЗОВАННЫЕ ОПТОВЫЕ ЦЕНТРЫ: КИЕВ (044) MTI, тел.: 478-0950, 477-3873.

RISO

Легко, як на ксероксі, продуктивно і дешево, як у друкарні!

РІЗОГРАФ-

сучасна офісна розмножувальна техніка

- *висока **швидкість** друкування - 1000 аркушів за 8 хвилин*
- *низька **собівартість** друку (близько 0.003$ за аркуш А4)*
- ***невибагливість** до паперу, щільність - 46.. .210 г/кв.м*
- *формат паперу **А6-А3***
- *двосторонній **комп'ютерний** інтерфейс: сканування та друк*
- *багатоколірний друк фарби **16 кольорів***
- *роздільна здатність обробки зображення - **400 DPI***
- *низькі **витрати** електроенергії- 300...350 Вт*
- *висока **надійність**, ресурс до 8 млн. копій*
- *абсолютна екологічна **чистота***
- *вражаюча **простота** обслуговування*

Представництво RISO (Deutschland) GmbH в Україні м. Київ, вул. Гончара, 71, тел. (044) 247-67-50 тел/факс (044) 247-67-51

В связи с объявленным банкротством ***ОАО завод КПД-2*** реализует по доступным ценам:

— изделия из железобетона;
— оборудование для производства ж/б изделий, арматурного и механического цехов, котельной и мазутного хозяйства, столовой;
— грузоподъемные механизмы.

Обращаться по адресу: 340009, г. Донецк, ул. Новороссийская, 9, т.(0622) 58-29-84.

АКБ "ПРАВЕКС-БАНК"

"Национальная программа реструктуризации долгов промышленных предприятий"

Доходные ценные бумаги, гарантированные "Правекс-Банком", помогут Вам решить проблемы дебиторской и кредиторской задолженности.

УВАЖАЕМЫЕ ГОСПОДА! "ПРАВЕКС-БАНК" ИНФОРМИРУЕТ: до конца 1997 года, на конкурсной основе, "Правекс-Банк" готов выкупить оформленные и признанные дебиторами долговые обязательства **на 5.000.000 гривен.**

Контактные телефоны: (044)261-02-60
261-02-66, 261-02-67
факс 261-02-07, 290-54-76

К сведению общественности

Акционерное общество закрытого типа «ЭИС» обратилось в Национальную комиссию по вопросам регулирования электроэнергетики Украины с просьбой о выдаче лицензии на осуществление предпринимательской деятельности, связанной с поставкой электрической энергии по нерегулируемому тарифу на территории Украины.

Почтовый адрес: 332608, Запорожская область, г. Энергодар-2, а/я 19.

Телефон: 1-69-17.
Тел/факс (06139) 4-21-01.

Утерянное свидетельство № 22910990, выданное исполнительным комитетом Печерского районного совета народных депутатов Киева о регистрации ООО «Югпромсбыт-94», и печать № 1 ООО «Югпромсбыт-94» считать недействительными.

Арбитражный суд г. Севастополя (г. Севастополь, пл. Восставших, 6) по заявлению ГНА в Балаклавском районе возбудил дела о банкротстве:

кооператива «Элегия», дело № 123/5 (г. Севастополь, 335001, ул. Р. Люксембург, 40/21 , ОКПО 20677615 р/с 324656 в Нэвикон банке г. Севастополя);

малого частного предприятия «Дюна», дело № 127/4 (335903, г. Севастополь, с. Павловка, ул. Грушевая, 9, ОКПО 22242123, р/с 3468806 в «Проминвестбанке» г. Севастополя).

ГП «Завод имени Малышева» предлагает к реализации:

Неликвиды труб, лист, пруток
Неликвиды химических, РТИ, вспомогательных материалов.
Неликвиды электрооборудования, дизельные двигатели В-46.
4-колесный мини-трактор ЗИМ 6.901.
Прицеп ПГУ-350, ТНП.
Тепловозные дизель-генераторы 10Д100 и дизельные запчасти к ним.
Автобус ЛАЗ 695Н, ЛАЗ 699 Р.
Бульдозер БГ-1, Тягач МТТ, задний мост (на ЛАЗ695Н)
Грейфер V — 13 м 3
Возможен бартер на металл, уголь, лес.

Телефон для справок: 8-0572-27-75-02.

У номер

• *Донецьк*

Кабмін стає виїзним

Прибувши у Донецьк, прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко відвідав промислові й сільськогосподарські підприємства Горлівки, Харцизька, Єнакієвого. Та головна мета візиту, заради якої й іншим членам кабінету довелося на кілька днів проміняти затишну київську атмосферу на задимлене донецьке повітря, — виїзне засідання уряду, яке відбудеться сьогодні. Буде розглянуто програму економічного й соціального розвитку області на 1998—2000 роки, прийняту на останній сесії облради. Очікується, що обласна влада наполягатиме на створенні окремих офшорних і високотехнологічних зон, а також на наданні їм податкових пільг.

• *Київ*

Як поповнити доходну частину бюджету?

І чи реально це? Саме такі непрості питання обговорювали на нараді у першого віце-прем'єр-міністра України Анатолія Голубченка за участю керівників міністерств і відомств. Зокрема, йшлося про приватизацію за гроші та передачу в оренду ряду об'єктів виробничої і соціальної сфери, впорядкування плати за землю, обмеження пільг окремим категоріям громадян тощо. Якщо згадані механізми буде приведено в дію, то перспектива з наповненням бюджету 1998 року вимальовується досить обнадійливо. А це реальний шлях до підвищення пенсій, вчасних виплат зарплат, вирішення інших соціальних питань.

• *Кіровоград*

Заразили СНІДом у лікарні

Випадок зараження людини СНІДом стався у Новоархангельську. Жертвою став батько сімох дітей, якому в райлікарні переливали кров. Керівництво закладу відмовилося прокоментувати те, що сталося, вважаючи інформацію секретною.

• *Сімферополь*

Безстрокові вакації

В ялтинських школярів розпочалися вимушені достроковї канікули. Через велику заборгованість у зарплаті освітяни міста оголосили безстроковий страйк. Якщо не знайдуть компромісного рішення, діти гулятимуть, у кращому випадку, до кінця січня, в гіршому — до наступного навчального року.

На жаль, проблема порожнього бюджету вже хронічна. Нема грошей на придбання ліків, навіть для онкологічних хворих, яких у курортному місті понад дві тисячі.

Бюджетні борги нині становлять 30 млн. гривень.

Трагедія

Згоріли заживо

Страшною трагедією закінчилося життя трьох маленьких дітей не зовсім благополучної сім'ї в селі Першотравневому Харківської області. У вогні заживо згоріли два хлопчики і дівчинка — одного, двох і п'яти років. Живою залишилася лише шістнадцятирічна Наталка.

Напередодні тієї трагічної ночі мати поїхала до своїх батьків у сусідній район за продуктами. Старша дочка натопила грубку дровами і лягла спати. А опівночі прокинулася від задушливого диму. Кімнату, де спала малеча, вже охопило полум'я...

Дворічанська районна прокуратура порушила кримінальну справу. Найбільш вірогідною є версія про те, що будинок зайнявся внаслідок недбалої експлуатації пічних споруд. Але не відкидаються й інші. Зокрема, й та, що власних дітей міг підпалити сам... батько.

Підприємства — в нокауті, ринок праці — в нокдауні

За перше півріччя 1997 року внутрішній валовий продукт зменшився, порівняно з минулим роком, на 7,5%. Причому найдужче потерпають галузі, пов'язані з виробництвом товарів народного споживання, де спад становив 12,5%.

Проблема

Зворотний бік медалі тривалого поземного падіння вітчизняної економіки — мільйони зайвих людей на українському ринку праці. Нині на українській біржі праці офіційно зареєстровано 520 тисяч безробітних.

Підводна частина айсберга зайнятості в народногосподарському комплексі країни — приховане безробіття, що має велетенські масштаби... Людський фактор цього явища — громадяни, котрі формально працюють на підприємствах і впродовж кількох місяців, а то й років, не отримують заробітну плату. Співвітчизники, схоже, поділяють погляд великого комбінатора про існування 33-х відносно чесних способів заробляння грошей і промишляють задля хліба насущного хто де і як може. Внаслідок чого тіньова економіка поповнилася новими робітниками, які анадають непоганий прибуток, але далебі не держбюджетові. Податків ця багатомільйонна армія «прихованих» безробітних державі не сплачує. Все це дає підстави багатьом експертам твердити, що відновлення роботи підприємств, що «лежать», і реанімація ринку праці набувають значення на рівні національної безпеки, бо загальний колапс вітчизняного виробництва давно не суто економічна проблема.

Підняти вітчизняного товаровиробника, а разом з тим гарантувати роботу громадянам України можна, лише комплексно розв'язавши низку проблем, передусім на законодавчому рівні. Послабити податковий ошийник, зняти вериги боргів з українських товаровиробників, запровадити новітні технології, знайти вихід на світовий ринок збуту продукції — ось пріоритетні завдання відновлення вітчизняного виробництва в Україні. До речі, за деякими з цих пунктів уже є конкретні результати. Так, з ініціативи УСПП було прийнято закон про списання заборгованості і реструктуризацію боргів підприємств.

— Головною нині є робота зі створення цивілізованої правової бази, що стане важливою передумовою для оздоровлення підприємств і економіки загалом, — вважає президент Українського союзу підприємців і промисловців Анатолій Кінах. — Не менш важливо нині підтримати малий і середній бізнес. Як свідчить досвід розвинених країн, він може дати до половини ВВП і забезпечити роботою більшу частину працездатного населення (близько 80 %).

ПЕРЕРОБКА ПО-ЄВРОПЕЙСЬКИ

Співробітництво

Нову лінію із закатки овочів продуктивністю 200 євробанок за хвилину запущено на Сімферопольському консервному заводі ім. Кірова. Виробництво розширюється, адже на цю продукцію зростає попит не лише в Криму. Покупці відразу оцінили консерви з вирощених на сонячному півострові овочів: вони смачні, екологічно чисті, естетично оформлені та ще й доступні за ціною.

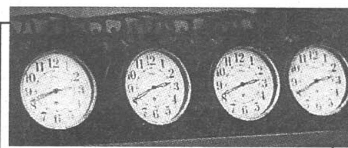
Завершено другий етап голландського проекту модернізації переробки овочів у Криму. Кілька голландських компаній — учасниць цього проекту постачають устаткування, забезпечують технологами, переробниками, службою маркетингу. Вони здійснюватимуть весь переробний цикл, доки підготують місцевих фахівців. На переоснащення переробки овочів в автономію інвестовано 2 мільйони гульденів.

Проект здійснюється в рамках програми TACIS, за домовленістю між урядом Королівства Нідерландів і Національною агенцією України з реконструкції та розвитку. Завдяки цій програмі почало спинатися на ноги занедбане птахівництво. Успішно реалізовано проект технічної допомоги птахофабриці «Донузлавська», підприємству «Кримське», Урожайненському комбікормовому заводу.

Комерційний інтерес голландські партнери на презентації нової лінії сформулювали лаконічно: «Україна обов'язково вийде на рівень економічно розвинених країн. А тоді дружно згадає тих, хто їй допоміг у непростий час, і на українському ринку знайдеться ніша для голландських торговельних компаній».

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

Спонсор лотереї «ГУ»

Перша ластівка на ймення «Слава»

Важко навіть уявити, скільки втратила б людина, якби не мала звичайнісінького годинника. Жодна оселя не обходиться без нього. Щоправда, всі вони привізні. Власних, на жаль, не маємо. Хоча, гадаю, невдовзі попит українських споживачів на цю продукцію буде задоволено сповна. Херсонське підприємство «Рембобуттехніка» вже виготовило перші три тисячі будильників «Слава». Звісно, це поки що перша ластівка, та й то не з наших комплектувальних, але це вже хоч якесь та зрушення. Після підписання угоди з Другим Московським годинниковим заводом до Херсона надходять комплектувальні до хронометрів, корпуси. Нині директор підприємства Валерій Сивак подумує над тим, як змінити дизайн будильника, а згодом і перейти на власні комплектувальні. Віриться, що колектив доб'ється наміченого, і в наших оселях зацокають вітчизняні годинники.

Надія КУЗНЕЦОВА.

На знімку: ось такі будильники виграють передплатники «Голосу України».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Державна гра в ліцензування

Донедавна в Україні підлягало ліцензуванню більше тисячі видів робіт. Нині їх перелік скорочено до трьохсот. Звісно, ліцензування і патентування — одна з ознак цивілізованого ринку. Але дивно, що ще навіть не до кінця сформований вітчизняний ринок став занадто «цивілізованим». По суті, люди, які вирішили зайнятися підприємницькою діяльністю, і кроку не можуть зробити, не оформивши попередньо численних довідок та ліцензій.

Цим і користуються деякі чиновники, для яких ліцензування стало додатковим джерелом доходів. Міркуйте самі: офіційно оформлення ліцензії в середньому коштує 220 гривень, неофіційно (зранку — гроші, увечері — стільці) — майже тисячу доларів.

Подейкують, що готується й «архіважливе» рішення, згідно з яким усі страви в ресторанах України мають бути сертифікованими; потрібен дозвіл на їх приготування. Уявляєте, що за веселе життя буде у перевірялиників, котрі займатимуться сертифікацією в ресторанах, яких тільки в столиці, мабуть, більше сотні! Отже, для подібної роботи чиновництву потрібний час.

Добре потрудилися, либонь, і автори урядової постанови, якою обмежується кількість мила, що його можуть перевозити громадяни, котрі перетинають кордони України. І чим більше приймається таких рішень, тим менше часу залишається у можновладців для підготовки важливих документів, які могли б реально вплинути на економічну ситуацію в державі. Відтак очікувані реформи знову відкладаються в довгий ящик. Дбаючи про забезпечення населення миючими засобами, урядовці, схоже, забувають, що через економічну кризу в державі люди змушені сидіти без зарплати, електроенергії та води. А без неї, як мовиться, не до мила...

Владислав ОБУХ.

Колектив редакції газети «Голос України» висловлює глибоке співчуття власному кореспондентові по Херсонській області Івановi Калиниченку з приводу смерті його матері

Марії Іванівни.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заступник головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 251851.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311235.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.